

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12Pc/13/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116221589
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8116221589.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci navrhovateľky: Q. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom K., K.Č. XX, štátny občan SR, v konaní zastúpenej S.. Š. Q., bytom K. XX, proti odporcovi: I.. K. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XX, P., štátny občan SR, o zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. M e n í rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 27P/143/2014-282 zo dňa 3. 6. 2015 tak, že zvyšuje výživné zo strany odporcu pre navrhovateľku Q. Q., nar. XX. X. XXXX, zo sumy 280 EUR mesačne na sumu 350 EUR mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám navrhovateľky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 20. 10. 2016 opakovane do budúca.

II. Dĺžné výživné za obdobie od 20. 10. 2016 do 30. 9. 2017 pre navrhovateľku v celkovej výške 799,83 EUR p o v o ľ u j e súd odporcovi splatiť v mesačných splátkach po 100 EUR spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok až do úplného vyrovnania dlhu.

III. V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľky z a m i e t a .

IV. Žiadny z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

V. Banka Slovenská sporiteľňa, a. s., Tomašíkova 48, 832 37 Bratislava, m á vo vzťahu k navrhovateľke n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 42 % trov konania.

VI. Banka Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, m á vo vzťahu k odporcovi n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 58 % trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 21. 10. 2016 sa oprávnená z vyživovacej povinnosti (ďalej len oprávnená alebo navrhovateľka) domáhala rozhodnutia, ktorým by súd zmenil rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 3. 6. 2015 č.k. 27P/143/2014-282, a to tak, že by zvýšil výživné zo strany povinného z vyživovacej povinnosti (ďalej len povinného alebo odporca) pre navrhovateľku zo sumy 280 EUR mesačne na sumu 600 EUR mesačne, ktoré by povinný mal poukazovať k rukám oprávnenej), vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc od 20. 10. 2016 opakovane do budúca.

2. Oprávnená svoj návrh odôvodnila tým, že po skončení stredoškolského štúdia pokračuje v získavaní vysokoškolského štúdia, pričom od 15. 9. 2016 (zvýšenie požadovala od 20. 10. 2016) sa stala študentkou vysokej školy. Zvýšili sa jej výdavky, a to na sumu približne 700 EUR mesačne, ktoré zahŕňajú bývanie doma vo výške 80 EUR, internet + prevádzka počítača 20 EUR, dochádzanie do školy Prešov - Košice a späť + 2 x MHD približne 60 EUR, mobil 10 EUR, strava v škole 50 EUR, strava doma 150 EUR,

záľuby 100 EUR mesačne, ostatné (drogéria, kozmetika, ošatenie, obuv) - 80 EUR, výdavky spojené so štúdiom na vysokej škole za september 2016 (učebnice, školské pomôcky) - 350 EUR, tvorba úspor 50 až 100 EUR mesačne podľa možností. Poukázala na to, že jej výdavky sú vyššie najmä preto, že cestuje do Košíc z miesta jej bydliska, pričom vzhľadom na vzdialenosť jej bydliska, internát jej nebol pridelený. Výdavky sa navýšili vzhľadom na vysokoškolské štúdium, a to približne o sumu 350 EUR, ktorú vynaložila na učebnice a školské pomôcky. Poukázala na to, že pravdepodobne tieto výdavky ju čakajú aj začiatkom každého iného semestra. Pokrytie jej životných potrieb momentálne je na ťarchu jej matky, pričom jej príjem sa pohybuje vo výške 640 EUR mesačne. Uviedla, že okrem sumy 280 EUR otec jej nijako neprispieva, pritom otec je zamestnaný v oblasti IT, ako osoba pracujúca v Rakúsku má podľa jej informácií nadštandardné príjmy, a to okolo 5.000 EUR mesačne. Podotkla, že jej bratovi Š. otec platil okrem výživného stanoveného súdom vo výške 230 EUR mesačne po začatí jeho štúdia na vysokej škole aj ďalších 200 EUR mesačne na úhradu garsónky, pričom mu mal dávať ešte 20 EUR mesačne daňový bonus a ďalších 150 EUR mesačne mu platil za samostatný byt v Prešove. Celkovo tak otec prispieva bratovi mesačne sumou 600 EUR. Má zato, že rovnako ona, ako aj brat, majú právo podieľať sa na rovnakej životnej úrovni otca. Uviedla, že uprednostnila by samostatné bývanie v Košiciach, kde študuje, namiesto každodenného dochádzania do miesta bydliska a mala zato, že majetkové pomery otca dovoľujú platiť jej výživné vo väčšom rozsahu, najmä vzhľadom na jeho životné pomery.

3. Povinný sa k návrhu vyjadril a navrhol ho zamietnuť v celom rozsahu, a to z dôvodu, že nedošlo k takej zmene pomerov u oprávnenej, ktoré by toto zvýšenie odôvodňovali. Povinný poukázal na to, že matka oprávnenej denne dochádza autom do Košíc, preto výdavky na dopravu sa tak nezvýšili a poukázal súčasne na to, že sám dochádza za prácou cez celé Slovensko. Povinný súdu písomne predložil aj porovnanie nákladov oprávnenej spred dvoch rokov a uviedol, že v pôvodnom návrhu vyčíslila oprávnená svoje výdavky na sumu 614 EUR, a to vo veci sp.zn. 27P/143/2014, pričom v terajšom návrhu vedenom pod sp. zn. 12Pc/13/2016 ide o výdavky vyčíslené spolu v sume 550 EUR. Povinný poukázal na to, že oprávnená k odvolaniu vo veci sp.zn. 27P/143/2014 uviedla, že považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za zákonné a výšku výživného za primeranú jej potrebám a možnostiam a schopnostiam povinného, pričom v tamojšom rozhodnutí bolo určené výživné vo výške 280 EUR mesačne. Oproti doterajším výdavkom vyčísleným v sume 614 EUR, suma 100 EUR mesačne bola na položky stužková, doučovanie na vysokú školu, prihlášky, vodičský preukaz, ktoré uviedol, že odpadli - spolu ide o sumu 286 EUR a pribudli jej len náklady na štúdium na vysokej škole, čo je 68 EUR mesačne (na knihy). Okrem iných argumentov týkajúcich sa zvýšenia výdavkov - podrobne vyčíslených (č.l. sp. 16 - 17), povinný poukazoval najmä na dobré mravy a poukázal na to, že od dcériných pätnástich rokov každý mesiac žiadal, aby si zriadila v banke účet, na ktorý by mohol jednoducho posielat výživné, tak nevykonala, čo mu sťažuje poukazovanie výživného. Uviedol, že dcéra mu nedvíha telefón, nepredložila potvrdenie o prijatí na vysokú školu, rovnako sa správa k bratovi, neoboznamuje ho o sebe, nezasiela žiadne blahoželanie ani maturitné oznámenie, počas stužkovej slávnosti sa s ním odmietla stretnúť. Uviedol, že oprávnená má možnosť žiadať aj vyššie výživné od svojej matky. Uviedol, že jej matka získala majetok po rozdelení bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Mal za to, že zo strany oprávnenej bolo slušné poradiť sa s ním o jej nákladoch a nie hneď požadovať premrštené výživné prostredníctvom súdu. Poukázal na to, že oprávnená počas prázdnin mala možnosť si privyrobit' na brigáde, prípadne požiadať o študentskú pôžičku.

4. Povinný súdu predložil návrh na zvýšenie výživného vo veci sp.zn. 27P/143/2014 (č.l. sp. 19 až 20), vyjadrenie oprávnenej k odvolaniu (č.l. sp. 23), zápisnicu o pojednávaní vo veci sp.zn. 27P/143/2014 zo dňa 5. 11. 2014 (č.l. sp. 24 až 26), zápisnicu o pojednávaní vo veci sp. zn. 8C/212/2013 zo dňa 6. 9. 2016 (č.l. sp. 27 až 29), oznámenie adresy na posielanie výživného zo dňa 17. 10. 2014 (č.l. sp. 30).

5. Oprávnená sa k uvedenému vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 9. 1. 2017 (č.l. sp. 33 až 35) a uviedla, že trvá na podanom návrhu na zvýšenie výživného, s tvrdeniami povinného uvádzanými v jeho vyjadrení nesúhlasila. Uviedla, že od posledného rozhodnutia vo veci samej došlo k podstatnej zmene pomerov na jej strane, v súlade s § 157 CSP, preto sú splnené zákonné predpoklady na zvýšenie výživného zo strany otca voči nej. K zmene pomerov došlo jej nástupom na vysokú školu od 15. 9. 2016. Namietala, že rada by mala samostatné bývanie formou podnájmu v Košiciach a pokiaľ prispieva povinný jej bratovi na bývanie v Brne, aj keď tento neštuduje, nevidí dôvod, aby nemohol neprispievať jej. Pokiaľ ide o cestovanie vlakom, ktoré je zdarma, uviedla, že to nemôže využívať pre časovú náročnosť a pre častejšie autobusové spojenie. Stravovanie má náročnejšie, pre rozvrh aj pre cestovanie, stravuje sa zdravo a pokiaľ je možné, konzumuje bio-potraviny, ktoré sú drahšie. Zvýšené výdavky má na záľuby, a to

na fotografovanie, ktoré je finančne náročné, ako aj maľovanie a modelovanie, za výborný relax považuje hru na klavír, pričom jej matka kúpila nový v roku 2016 za 739 EUR. Súčasne začala sama cestovať. K štúdiu potrebuje pripojenie k internetu, taktiež zvýšené má výdavky na tlač študijných materiálov. Tvorba úspor do budúcnosti je, podľa jej názoru, aj vzhľadom na príjmy otca odôvodnenou potrebou. Čo sa týka nákladov na bývanie, matka tak či tak platí inkaso v sume cca 160 EUR mesačne bez ohľadu na to, či s ňou býva alebo nie, suma 80 EUR, ktorú uviedla v návrhu, predstavuje alikvotné náklady na kúrenie, elektrinu, plyn a na správu domu. Pokiaľ ide o platenie výživného poštou, uviedla, že to bola požiadavka povinného, kedy odmietal matke posilať výživné, na ešte ako maloletú, na účet. Túto formu platenia nemá dôvod meniť. Pokiaľ povinný uvádzal, že s ním nekomunikuje, uviedla, že uvedené nie je pravdou, komunikácia sa však týka len osočovania matky, čomu sa odmieta vystavovať. Inak dlhodobo nejavil otec záujem o ňu. Brat, podľa jej informácií, od júna 2015 nie je riadnym študentom vysokej školy a od júna 2016 nie je študentom vysokej školy vôbec, je nezamestnaný a nemá ani záujem sa zamestnať, keďže otec zabezpečuje jeho potreby a prispieva na jeho výživu sumou 600 EUR mesačne. Uviedla, že otca fyzicky a vulgárne nenapáda, tak, ako jej brat matku, v dôsledku čoho je teraz voči nemu začaté už štvrté priestupkové konanie (príloha 3). Doposiaľ už bol trikrát uznaný vinným z rôznych priestupkov voči matke. Uviedla, že sa bude s otcom kontaktovať, ak prestane v kontakte s ňou nadávať na matku. Na základe uvedeného mala za to, že sú splnené podmienky na zvýšenie výživného a navrhla, aby súd návrhu na zvýšenie výživného v celom rozsahu vyhovel.

6. Vykonaným dokazovaním, výsluchom oprávnenej a povinného a listinnými dôkazmi súd zistil tento skutkový stav:

7. Oprávnená je dcérou povinného. Rozsudkom č.k. 27P/143/2014-282, vydaným dňa 3. 6. 2015, právoplatným dňa 26. 6. 2015, tunajší súd rozhodol tak, že zmenil rozsudok tunajšieho súdu č.k. 17C/341/2006-160 zo dňa 8. 12. 2008 tak, že zvýšil výživné zo strany povinného pre oprávnenú zo sumy 199,16 EUR mesačne na sumu 280 EUR mesačne od 1. 9. 2014 do budúcnosti, v prevyšujúcej časti návrh oprávnenej zamietol, ako aj návrh povinného na zníženie výživného. Pri posudzovaní návrhu súd vychádzal zo skutočností, že v tom čase oprávnená navštevovala 3. ročník gymnázia. Cestovné jej do školy hradila matka na trase Y. - K. štyrikrát do týždňa a mestskú hromadnú dopravu v sume 20 EUR mesačne. Stravovala sa v škole a na bežnú stravu jej počas mesiaca matka prispievala sumou 100 EUR. Výdavky mala na mobilný telefón 10 EUR mesačne, náklady na prevádzku počítača, tonera tlačiarne, v rámci školy učebnice, poistenie, pomôcky, prezuvky, športový úbor na telesnú, exkurzie a výlety priemerne mesačne 20 EUR. Ďalej na kultúru 22 EUR mesačne, športové aktivity 33 EUR mesačne. Oprávnená v tom čase bývala so svojou matkou v byte na ul. R. T. L. Y., ktorý bol v osobnom vlastníctve matky, za ktorý hradila inkaso v sume 145 EUR mesačne (ďalšie ako uvedené na č.l. 10 tohto spisu).

8. V rozhodnutí č.k. 27P/143/2014-282 súd vychádzal z toho, že priemerný príjem otca za rok 2014 bol vo výške 551,23 EUR. Povinný pracoval od 1. 10. 2014 vo firme ENITECH s.r.o., v ktorej pracuje aj v súčasnosti, okrem priemerného mesačného príjmu v roku 2014 mal povinný priemerne mesačné diéty od októbra do decembra vo výške 661,47 EUR a cestovné v sume 368,87 EUR, teda priemerne mesačne spolu vo výške 1.030,34 EUR. Súd vychádzal pri určení výšky výživného aj z toho, že povinný mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť k synovi, ktorému prispieval na výživu sumou 400 EUR mesačne a okrem toho mu platil v mieste bydliska za bývanie, ktoré nevyužíval v plnej miere.

9. Oprávnená v súčasnosti študuje na Lekárskej fakulte Univerzity P.J. Šafárika v Košiciach. Oprávnená doložila kópie pokladničných dokladov, z ktorých mal súd zistené, že pokiaľ ide o cestovné, trasa Prešov - Košice je uhrádzaná oprávnenou sumou 1,07 EUR autobusovou hromadnou dopravou, podľa ďalších dokladov na jeden obed v školskej jedálni vynaloží sumu 3,95 EUR, doklad platby za mobilný telefón, zariadenie detskej izby, oprávnená doložila aj pokladničné doklady preukazujúce nákup študijnej literatúry, taktiež predložila platobné doklady SIPO za úhrady spojené s užívaním bytu vo výške 174,55 EUR, faktúru preukazujúcu platby za elektronické služby.

10. Súd vykonal dokazovanie aj rozsudkom č.k. 10Co/123/2016-423 zo dňa 18. 1. 2017, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na určenie výživného pre plnoleté dieťa vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/212/2013-385 zo dňa 6. 9. 2016, kde bol oprávneným Š. Q. a odporkyňou, teda povinnou platiť výživné, bola matka oprávnenej. K zamietnutiu návrhu došlo z dôvodu zisteného takého správania navrhovateľa voči odporkyni, ktoré bolo hodnotené

ako vysoko neštandardné, absentujúce prirodzený rešpekt a úctu ktorá by mala existovať na strane detí voči rodičom. Navyše od 23. 6. 2016 do 9. 1. 2017 mal navrhovateľ prerušené štúdium, teda aj jeho náklady spojené so štúdiom v danom čase absentovali.

11. Podľa prehľadu o príjme odporcu za mesiace január až máj 2017, mal v januári príjem 1.362,91 EUR, február/2017 - 1.277,26 EUR, marec/2017 - 982,64 EUR, apríl/2017 - 1.703,69 EUR, máj/2017 - 1.019,48 EUR.

12. Odporca vo svojej výpovedi poukazyval na to, že jeho príjem sa bude znižovať, uviedol, že vlastní dva jednoizbové byty v Prešove a garáž, staršie motorové vozidlo a chatu s pozemkom v K.. Uvádza, že oba byty užíva, potvrdil, že zo svojich výdavkov platí dcére výživné 280 EUR a 230 EUR platí synovi. Súčasne potvrdil, že syn je plnoletý a momentálne nepracuje a uvádza, že od septembra začne navštevovať vysokú školu (výsluch bol vykonaný dňa 15. 6. 2017). Uviedol, že ďalšie výdavky predstavujú inkaso za byty 200 EUR, 20 EUR za elektrickú energiu, 15 EUR za pripojenie na internet, 10 EUR pevný internet, 5 EUR mobilný internet. Ďalšie výdavky má spojené s pokrytím základných životných potrieb, ako je hygiena, strava, oblečenie, ďalšie výdavky má spojené s dochádzaním. Povinný potvrdil, že má okrem príjmu náhrady z pracovných ciest.

13. Podľa mzdového listu predloženého matkou oprávnenej, mala čistý príjem v mesiaci január 2017 - 280,35 EUR, február/2017 - 802,80 EUR, marec/2017 - 735,09 EUR a v apríl/2017 - 735,09 EUR, máj/2017 - 732,36 EUR. Podľa písomného vyjadrenia matky oprávnenej, táto je vlastníčkou dvojizbového bytu a vlastní jednoizbový byt, v ktorom býva jej známy, nájom hradí tak, že postupne vlastnými prostriedkami byt opravuje, nakoľko ide o byt po neplatičoch, ktorý bol v zdevastovanom stave, uviedla, že nevlastní žiadny hnutelný majetok väčšej hodnoty ani motorové vozidlo.

14. Podľa výpisu z banky povinného, na ktorý je poukazovaný príjem od zamestnávateľa, tento mal dňa 13. 9. 2016 poukázanú sumu vo výške 2.282,73 EUR, 12. 10. 2016 - 2.724,41 EUR, dňa 11. 11. 2016 - 2.270,36 EUR, 12. 12. 2016 - 2.665,68 EUR, dňa 12. 1. 2017 - 2.5431,44 EUR, dňa 13. 2. 2017 - 2.460,04 EUR, dňa 14. 3. 2017 - 2.466,40 EUR, dňa 12. 4. 2017 - 2.028,64 EUR, dňa 12. 5. 2017 - 2.030,19 EUR, dňa 14. 6. 2017 - 2.229,59 EUR, dňa 11. 7. 2017 - 2.159,86 EUR, dňa 11. 8. 2017 - 1.896,07 EUR.

15. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd právne uzatvára :

16. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

17. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

18. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

19. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

20. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

21. Podľa § 63 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsať násobok sumy životného minima.

22. Podľa § 65 ods.1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

23. Podľa § 65 ods. 2 Zákona o rodine, súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

24. Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

25. Podľa § 75, ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

26. Podľa § 75, ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

27. Podľa § 78 ods. 1 až 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

28. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že od poslednej úpravy na strane oprávnenej došlo len k miernemu zvýšeniu jej mesačných výdavkov, a to najmä na cestovné. Oprávnená žiadala zvýšiť výživné od 20. 10. 2016 z dôvodu nástupu na vysokú školu.

29. K výraznej zmene, ktorá odôvodňovala zvýšenie výživného, došlo však na strane povinného, tento má vyšší príjem ako pri úprave rozsudkom č.k. 27P/143/2014-282, kde mal príjem priemerne mesačne 1.030,34 EUR, na diétach a náhradách cestovného + príjem 551,23 EUR, teda spolu bol 1.581,57 EUR. V súčasnosti jeho priemerný príjem podľa výpisu na účet je od septembra 2016 - 2.313,11 EUR (priemer 12 mesiacov). Výdavky má spojené s úhradou na bývanie 200 EUR mesačne, ďalšie za elektronické služby cca 50 EUR a ďalšie bežné základné potreby.

30. Povinnému odpadla vyživovacia povinnosť na syna. Súdu nepredložil dôkaz preukazujúci jeho tvrdenie, že syn študuje, resp. mal by študovať od septembra 2017. Uvedené mal súd zistené z výpovede povinného a z rozsudku č.k. 10Co/123/2016-423 (č.l. sp. 68 a 69).

31. Čo sa týka odôvodnených potrieb oprávnenej, slovenská právna úprava príliš nediferencuje medzi neploletými a plnoletými deťmi. Pre plnoleté deti platia v oblasti výživného drobné odchýlky, napríklad, že nie je možné stanoviť výživné spätne alebo že možno konať len na základe návrhu, ale aj v danej právnej veci dôležité je upozorniť na odchýlku pri určení výživného na úspory, kde je možné toto na túto povinnosť zaviazat' povinného rodiča len maloletého dieťaťa. Podmienkou nároku na výživné však u neploletých, ako aj plnoletých detí, zostáva skutočnosť, že nie sú schopné samy sa živiť.

32. V danej právnej veci je potrebné uviesť, že vo veciach výživného variabilita života neumožňuje plošne nastaviť jednotnou praxou výšku výživného. Ide o problematiku veľmi širokú, ktorá zahrňuje viaceré aspekty, a to skôr sociologické než aspekty právne. Práve aj prejednávajúca vec má tieto viaceré aspekty, nakoľko na strane povinného stojí osoba s nadštandardnými príjmami.

33. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na právnu vetu Ústavného súdu ČR sp. zn. II.ÚS 671/09, ktorý judikoval, že pri rozhodovaní o výživnom pre neploleté (čo platí aj pre plnoleté) dieťa, je vždy nutné prihliadnuť nielen k fakticky dosahovaným príjmom rodičov, ale i k celkovej hodnote ich hnutel'ného a nehnuteľného majetku a ich životnej úrovni.

34. Súd zohľadnil práve neštandardné signály pomerov na strane povinného, ktorý uvádzal vo svojej výpovedi príjem cca 1.000 EUR mesačne, pritom mu je priemerne poukazovaných zamestnávateľom (aj keď ide o zložku diét) cca 2.300 EUR mesačne.

35. Po vstupe do trhovej ekonomiky Slovenskej republiky sa stal v zmysle súdnej praxe prežitým názor, že výživné má mať predovšetkým spotrebný charakter. Naopak, jediná horná hranica potrieb dieťaťa, v zmysle platného Zákona o rodine, je daná len ich odôvodniteľnosťou s možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi rodičov a ustanovením § 62 ods. 2 Zákona o rodine (veta druhá), podľa ktorého dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

36. Ďalším aspektom odôvodnených potrieb je otázka, či medzi ne možno zaradiť i prípadné úspory. V zmysle Zákona o rodine tam, kde to majetkové pomery povinného rodiča pripúšťajú, možno za odôvodnené potreby dieťaťa považovať i tvorbu úspor, čo navyše opäť potvrdzuje vyššie uvedené tvrdenie o zániku potreby prihliadať len na spotrebný charakter výživného. Problém však je, že určiť výživné na úspory v zmysle Zákona o rodine je možné len pre maloleté deti. Plnoleté osoby by mali nespotrebované výživné zložiť na úspory vo vlastnom záujme. V každom prípade, v zásade ani plnoleté dieťa by teda nemalo byť horšie, ako neplnoleté dieťa.

37. Z týchto dôvodov súd zvýšil výživné v prospech oprávnenej zo sumy 280 EUR mesačne na sumu 350 EUR mesačne.

38. Povinný namietal zvýšenie výživného aj z dôvodu dobrých mravov, poukazoval pritom na to, že oprávnená nemá záujem zriadiť si bankový účet, na ktorý by mohol zasielať výživné. Oprávnená argumentovala, že zasielanie výživného poštovou poukážkou si vyžadoval sám povinný ešte v čase jej maloletosti a nemá žiadny dôvod tento zaužívaný spôsob meniť, nakoľko tak či tak potrebuje vyplácať určité platby v hotovosti. V uvedenom argumente oprávnenej súd nevidel žiadny nesúlad s dobrými mravmi. Pokiaľ ide o správanie oprávnenej vo vzťahu k povinnému, ako otcovi, počas pojednávania bolo zrejmé, že vzťahy medzi nimi sú narušené. Neboli však preukázané skutočnosti, ktoré by preukazovali také správanie oprávnenej, ktoré by boli v príkrom rozpore s dobrými mravmi.

39. Pokiaľ ide o dlžné výživné za mesiac október 2016, predstavuje dlžné výživné za 11 dní sumu ($70 : 31 = 2,25 \times 11 = 24,83$), čo predstavuje alikvotnú časť zvýšeného výživného 24,83 EUR, k tomu bolo potrebné pripočítať dlžné výživné za 11 mesiacov november 2016 až september 2017, spolu 770 EUR + 24,83 EUR, spolu to predstavuje sumu 799,83 EUR, ktoré súd povolil zaplatiť v splátkach spolu s bežným výživným.

40. Návrh oprávnenej vo vzťahu k prevyšujúcemu výživnému presahujúcemu sumu 350 EUR súd zamietol ako nedôvodný. Je potrebné uviesť, že ďalšiu časť výdavkov oprávnenej pokrýva výživné zo strany matky, ktorá je tiež povinná z vyživovacej povinnosti, pričom vzhľadom na vek oprávnenej je zrejmé, že by nemalo mať formu len osobnej starostlivosti.

41. Podľa § 49 ods. 1, 2, 3 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) - Účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu a jeho zástupcovi, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát. Súd môže uložiť účastníkovi, u ktorého nie sú podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov, aby zložil preddavok na trovy dôkazu, ktorý navrhol alebo ktorý nariadil súd o skutočnostiach ním uvedených alebo v jeho záujme. Spoločné trovy platia účastníci podľa pomeru účasti na veci a na konaní.

42. Podľa § 57 CMP - O povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

43. Podľa § 52 CMP - Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

44. Podľa § 58 CMP - O nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok

46. V danej právnej veci bolo vykonané dokazovanie vyžiadanim z výpisu z účtu vedeného v banke na meno povinného na základe návrhu oprávnenej, ktorá ho odôvodňovala tým, že na tento by mohli byť odporcovi zasielané finančné prostriedky zo strany zamestnávateľa, ktoré nie sú evidované vo výplatných listinách zo strany zamestnávateľa povinného. O priznaní výšky hotových výdavkov banke

za poskytnuté výdavky rozhodne súd samostatným uznesením, v tomto rozhodnutí však súd zaviazal podľa ustanovenia § 49 ods. 3 účastníkov podľa pomeru účasti na veci na zaplatenie týchto trov tak, že 42 % uhradí oprávnená, ktorá bola v tomto pomere úspešná (pričom vykonanie tohto dôkazu bolo v jej záujme) a odporca 58 %.

47. O trovách konania medzi účastníkmi súd rozhodol s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia tak, že žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko náhradu trov konania účastníci nežiadali priznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach. (§ 357 písm. a) a m) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, ktorej veci sa týka a čo sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), musí byť podpísané a uvedená spisová značka konania. (§ 127 a § 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolanie. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (62 ods. 1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP).